

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez *Gerechtshof 's-Hertogenbosch* (Niderlandy) w dniu 10 lutego 2014 r. – X przeciwko *Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst*

(Sprawa C-72/14)

(2014/C 142/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: X

Druga strona postępowania: *Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst*

Pytania prejudycjalne

- 1) W wyroku w sprawie *Fitzwilliam* ⁽¹⁾ Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że zaświadczenie E-101, wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego wiąże organy ubezpieczeń społecznych innych państw członkowskich, także wtedy gdy zaświadczenie to jest merytorycznie nieprawidłowe. Czy rozstrzygnięcie to obowiązuje również w przypadkach takich jak niniejszy, w którym normy kolizyjne rozporządzenia ⁽²⁾ nie znajdują zastosowania?
- 2) Czy dla treści odpowiedzi na to pytanie ma znaczenie, że zamiarem właściwego organu nie było wydanie zaświadczenia E-101, jednak z powodów natury administracyjnej z rozmysłem użył dokumentów, które ze względu na ich formę i treść przypominały zaświadczenie E-101, przy czym podatnik uznał i racjonalnie rzecz biorąc mógł uznać, że takie zaświadczenie otrzymał?

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 10 lutego 2000 r. w sprawie C-202/97 FTS (Rec. s. I-883).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego w stosunku do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Litwa) w dniu 10 lutego 2014 r. – UAB „*Eturas*” i in. przeciwko *Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba*

(Sprawa C-74/14)

(2014/C 142/22)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB „*Eturas*” i in.

Strona pozwana: *Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba*

Zainteresowane podmioty trzecie: UAB *Aviaeuropa*, UAB *Grand Voyage*, UAB *Kalnų upė*, UAB *Keliautojų klubas*, UAB *Smaragdus travel*, UAB *700LT*, UAB *Aljus ir Ko*, UAB *Gustus vitae*, UAB *Tropikai*, UAB *Vipauta*, UAB *Vistus*

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 101 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy podmioty gospodarcze uczestniczą w skomputeryzowanym systemie informacyjnym tego rodzaju jak ten opisany w niniejszej sprawie, a Rada ds. Konkurencji dowiodła, że do systemu tego wprowadzono informację o ograniczeniach stosowanych rabatów, a w jego ramach ustanowiono techniczne ograniczenie stosowanych stop rabatowych, można przyjąć, że te podmioty gospodarcze były, lub powinny być, świadome tej wprowadzonej do skomputeryzowanego systemu informacyjnego informacji i, nie sprzeciwiając się stosowaniu takiego ograniczenia rabatów, wyraziły milczącą zgodę na stosowanie tego ograniczenia cenowego i z tego względu mogą zostać uznane za odpowiedzialne za uczestnictwo w praktyce uzgodnionej w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE?
- 2) Jeśli na pierwsze pytanie należy udzielić odpowiedzi przeczącej: jakie czynniki należy uwzględnić przy ustalaniu tego, czy podmioty gospodarcze uczestniczące wspólnym skomputeryzowanym systemie informacyjnym, w okolicznościach takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, uczestniczyły w praktyce uzgodnionej w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hannover (Niemcy) w dniu 14 lutego 2014 r. – TUifly GmbH przeciwko Haraldowi Walterowi**(Sprawa C-79/14)**

(2014/C 142/23)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Landgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TUifly GmbH

Strona pozwana: Harald Walter

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że „przyspieszenie” odlotu, o którym nie powiadomiono, powodujące, że pasażerowie nie mogą skorzystać z lotu, jest również objęte rozporządzeniem?
- 2) Czy rozporządzenie należy interpretować w ten sposób, że z wyjątkiem art. 5 nie ma znaczenia, jaka jest przyczyna opóźnienia?
- 3) Czy na cel rozporządzenia, a mianowicie naprawienie szkody powstałej z powodu straty czasowej, zostaje naruszony również wtedy, gdyby pasażer przyleciał wcześniej i w ten sposób wpłynęło to na rozporządzenie czasem przed lotem?
- 4) Czy brak powiadomienia o przełożeniu lotu na wcześniej, w wyniku czego dotarcie do miejsca urlopu nastąpiło później niż planowano, prowadzi do zastosowania rozporządzenia?
- 5) Czy celem rozporządzenia ma być wysoki poziom ochrony, w wyniku czego chronione jest ograniczenie rozporządzania czasem pasażera? Również w odniesieniu do przyspieszenia odlotu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 46, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 17 lutego 2014 r. – Nannoka Vulcanus Industries BV przeciwko College van Gedeputeerde Staten van Gelderland**(Sprawa C-81/14)**

(2014/C 142/24)

*Język postępowania: niderlandzki***Sąd odsyłający**

Raad van State